

SKLOŇ HLAVU

Vylétám s jitrem, můj zobák je vykladač a křídla
bodyguardem jeho obtěžkaných písní,

čeká zlaté dítě lásky, že slavík se blýskne,

jako vždy ale vypadne chcíplá koroptev
v prezervativu napíchaná lidmi a jako vždy jejich
krví bude stvrzena, aby tu mizérii při západu
slunce červánky vsákly.

Vylétám s jitrem, můj zobák je radar a křídla
Strážcem prahu, neboť žádný cirkus nemůže růst
až do nebe, že,

tak dejte vědět, posmutnělé klauny zaměstnám,
budeme den co den kroužit nad Čechami
a pozorovat, kdo jaké dřevo kde řeže,

naučím vás žonglovat s atomy lidské zpupnosti,
jež našeptává stavět šibenici vyšším kvalitám,

a dobře si zapamatujte: moje stromy jsou vaše
stromy, ale vaše stromy nejsou moje stromy.